

Dobai Péter

Marjenbad, Ferdinándkút a Rudolf-forrással – 1914/II/2

„Édes Olgám!”

Talán Csáth Géza, talán Georg Trakl írta
ezt a Meissenben sokszorosított, sárguló „Photochromie”
képeslapot, két morphiumampulla között, amikor az ezüst
euphoria *ezeréves másodperceket* ajándékozott ajzott,
tékozló tudatuknak, és halálos súlytalanságukhoz: túlvilági
tornatermeket, álomvitorláikhoz: örökzöld, trópusi
„Atlantisz”-öblöket!

Csáth doktor, fő-fürdőorvos úr éppen Navarrai Margit udvarában
vendégeskedett mint Styria őrgrófja, rangrejtve persze...
úton a Szent Föld, a Szent Sír, Mária kútja és a Via Dolorosa,
a Golgota, a Stációk nélküli, pihenőpadokkal, napernyős
függőágyakkal teli Kálvária felé...

Trakl pedig delizsánszon vagy könnyű homokfutón a fáradt
Fausthoz utazott, mondván neki, immár ne építene annyi gátat magának...

A marienbadi pavilonok fehér kagylóhéjai és az üvegcsarnokok
még néptelenek, pár fürdőszolga takarítja a mozaikkal kirakott
boltíveket, a márványfalakat, pár szép cseh leányzó szikrázó
tiszttára mossa az alabástromlapokon sorakozó cseh kristály-
poharakat, kezük oly biztos, oly finom, hogy behunyt szemmel
végzik munkájukat... Talán a vért s a véres verejtéket is
ugyanígy... ugyanilyen behunyt szemmel sikálnák le ama keresztfáról...

— — — Az első fény-rianásokra ébredő sötét fasorokban,
a tetszhalott lombokban még mély álom, még éjszaka van:
a Villa „*Lug ins Land*” rejtélyes ajtaján lefátyolozott
arcú asszony siet ki, bokáig felhúzott, súlyos szoknya suhog
haza, vissza a hideg hitvesi ágyba, bele a batiszthuzatú,
baljós párnákba, paplanokba, áttetsző medúza-hálóingben
hanyatt feküdni...

— — — A tíz Heller értékű békebeli postabélyegen

I. Ferenc József Imperátor pantheoni profilja — — —

„*Drága Olga!*”

Azután riasztó-hirtelen trombiták, dobok a Kaiserwalzer-idillben:
frontok felé robogó felvirágzott katonavonatok!

„... ahová le fognak tenni,
síromra nem borul senki...”

Szarajevó! Belgrád! Piave! Isonzo! Tagliamento!
 Caporetto! Doberdo! Judikária-hasadék! Szuronyrohamok!
 Kézigránátok! Gázálarcok! Gázgránátok! Rohamsisakok!
 Rohamkésék! Lövészgödrök! Futóárkok!
 Géppuskasorozatok! Összevérzett tábori képeslapok!
 És halál, halál, amit halottja csak emléknek érez — — —
 — — — Tömegsírok! Temető és temetkező tájak!
 Igen, innen Marienbadból indultak el a szép kadétok,
 a gavallérok, bele a rasant gépfegyvertűzbe,
 ólomba, lángba, mustárgázba,
 átkelni az Isonzón, az Ifjú Öröklétbe!

*„Meine innigst geliebte Olga!
 Der kaiser hat gerufen
 Und wir zverden singend marschieren,
 Behalte doch meine hald verwelkenden Blumen,
 Falls musste ich fallen
 Für unsern Kaiser und unser Vaterland
 Verteidigend, dann Du an mich Erinnern
 Hab' und singe ein lustiges Lied
 Und tanze, wenn auch allein, einen letzten Tanz!
 Sieg!
 Nimm nie von mir Abschied!”*

Briefzensur. Feldpost. Süd-Tirol. 9. März. 1917. Morgenröte, unser Angriff-Signal ist schon zu sehen! K. u. K. No3 Infanterie Regiment No9 Companie No13 Batallionsfähnrich dr. Csáth-Trakl. (Alig kiolvasható írással.)

